Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

12 päivänä huhtikuuta 2018 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Direktiivi 2003/87/EY – Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä – Tavoitteet – Päästöoikeuksien jakaminen maksutta – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan siirretyistä ja käyttämättömistä päästöoikeuksista kannetaan veroa

Asiassa C-302/17,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Krajský súd v Bratislave (Bratislavan alueellinen tuomioistuin, Slovakia) on esittänyt 15.2.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 24.5.2017, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

PPC Power a.s.

vastaan

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ja

Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. G. Fernlund sekä tuomarit J.-C. Bonichot ja E. Regan (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– PPC Power a.s., edustajanaan M. Škubla, advokát,

– Slovakian hallitus, asiamiehenään M. Kianička,

– Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland, A. Tokár ja A. C. Becker,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: slovakki.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EUVL 2003, L 275, s. 32) 1 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain PPC Power a.s. ja Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (tietyistä verovelvollisista vastaava veroviranomainen, Slovakia) ja joka koskee maksutta jaetuista kasvihuonekaasujen päästöoikeuksista, joita ei ole käytetty tai jotka on siirretty, kannettavaa veroennakkoa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 2003/87 johdanto-osan 5 ja 20 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(5) Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat sopineet täyttävänsä yhteisesti Kioton pöytäkirjan mukaiset sitoumuksensa ihmisten toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisestä [ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti 25.4.2002 tehdyn neuvoston] päätöksen 2002/358/EY [(EYVL 2002, L 130, s. 1)] mukaisesti. Tällä direktiivillä on tarkoitus myötävaikuttaa siihen, että Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa tehokkaammin, järjestämällä tehokkaat kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien eurooppalaiset markkinat ja siten, että siitä koituu mahdollisimman vähän haittaa talouden kehitykselle ja työllisyydelle.

– –

(20) Tällä direktiivillä rohkaistaan energiatehokkaampien ja vähemmän päästöjä tuotantoyksikköä kohden aiheuttavien tekniikoiden käyttöön, sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettu tekniikka mukaan lukien, kun taas hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla edistetään erityisesti sähkön ja lämmön yhteistuotantoon tarkoitettuja tekniikoita.”

4 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Kohde”, säädetään seuraavaa:

”Tällä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (jäljempänä ’yhteisön järjestelmä’) kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.”

5 Mainitun direktiivin 3 artiklan, jonka otsikko on ”Määritelmät”, f alakohdassa säädetään seuraavaa:

”’toiminnanharjoittajalla’ [tarkoitetaan] henkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta, taikka, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, henkilöä, jolle on annettu taloudellinen päätäntävalta laitoksen teknisessä toiminnassa;”

6 Kyseisen direktiivin 10 artiklassa, jonka otsikko on ”Jakomenetelmä”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on jaettava vähintään 95 prosenttia päästöoikeuksista maksutta 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavaksi kolmivuotiskaudeksi. Jäsenvaltioiden on jaettava vähintään 90 prosenttia päästöoikeuksista maksutta 1 päivänä tammikuuta 2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi.”

Slovakian oikeus

7 Lailla nro 548/2010 muutettiin tuloverolakia nro 595/2003 ja otettiin käyttöön uusi varallisuusvero, joka kannetaan verovelvolliselle maksutta jaetuista päästöoikeuksista, jotka on kohdistettu tilille, joka on kirjattu päästöoikeuksien rekisteriin vuosiksi 2011 ja 2012.

8 Lailla nro 548/2010 lisättiin 51b §, jonka otsikko on ”Päästöoikeusvero” ja jossa säädettiin seuraavaa:

”(1) Päästöoikeusveroa kannettaessa tarkoitetaan

a) ’verovelvollisella’ päästökauppajärjestelmään osallistuvaa henkilöä, joka harjoittaa erityissäännöksessä tarkoitettua toimintaa tai joka on osallistunut tällaiseen järjestelmään vain osan aikaa kyseisenä kalenterivuonna,

b) ’rekisteröidyillä päästöoikeuksilla’ kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia, jotka on jaettu maksutta ja rekisteröity erityissäännöksessä tarkoitetulla tavalla verovelvolliselle kyseiseksi kalenterivuodeksi, mukaan lukien päästöoikeudet, jotka on hankittu toiselta verovelvolliselta yrityksen tai sen osan oston yhteydessä taikka apporttina yritykselle tai sen osalle tai jotka ovat siirtyneet kaupallisten yhtiöiden tai osuuskuntien sulautumisen tai diffuusion myötä ja jotka kyseinen toinen verovelvollinen on hankkinut maksutta erityissäännöksessä tarkoitetulla tavalla kyseisenä kalenterivuonna,

c) ’käytetyillä päästöoikeuksilla’ kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia ja sertifioituja päästövähennysyksiköitä, jotka verovelvollinen on palauttanut erityissäännöksessä tarkoitetulla tavalla kyseisen kalenterivuoden aikana,

d) ’luovutetuilla päästöoikeuksilla’ kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia, jotka on rekisteröity verovelvolliselle kyseiseksi kalenterivuodeksi ja siirretty erityissäännöksessä tarkoitetulla tavalla kyseisen kalenterivuoden aikana, lukuun ottamatta päästöoikeuksia, jotka on luovutettu toiselle verovelvolliselle yrityksen tai sen osan luovutuksen yhteydessä taikka apporttina yritykselle tai sen osalle tai jotka ovat siirtyneet kaupallisten yhtiöiden tai osuuskuntien sulautumisen tai diffuusion myötä; päästöoikeuksien luovutuksella ei tarkoiteta sitä, että velallisena olevalle verovelvolliselle rekisteröityjä päästöoikeuksia luovutetaan vakuudeksi, eikä sitä, että ne luovutetaan takaisin velkojana olevalle verovelvolliselle, jos tämä liiketoimi on suoritettu näiden samojen henkilöiden välillä saman määrän osalta ja samojen yksiköiden osalta viimeistään päivänä, jona päästöoikeudet on palautettu erityissäännöksessä tarkoitetulle rekisterin hallinnoijalle kyseisenä kalenterivuonna,

e) ’kyseisenä kalenterivuonna käyttämättömillä päästöoikeuksilla’ päästöoikeuksia, jotka on rekisteröity kyseiseksi kalenterivuodeksi ja joista on vähennetty päästöoikeudet, jotka on käytetty kyseisenä kalenterivuonna, erityissäännöksen mukaan lasketut säästetyt päästöoikeudet ja kyseisen kalenterivuoden aikana siirretyt päästöoikeudet; käyttämättöminä päästöoikeuksina ei pidetä päästöoikeuksia, jotka koskevat kyseiselle kalenterivuodelle rekisteröityjä päästöoikeuksia, jotka on siirretty toiselle verovelvolliselle yrityksen tai sen osan luovutuksen yhteydessä taikka apporttina yritykselle tai sen osalle tai jotka ovat siirtyneet kaupallisten yhtiöiden tai osuuskuntien sulautumisen tai diffuusion myötä.

(2) Päästöoikeusveroa kannetaan vuosina 2011 ja 2012 rekisteröidyistä päästöoikeuksista.

(3) Päästöoikeusveron peruste vahvistetaan laskemalla yhteen tuotot, jotka saadaan kertomalla kunakin kalenterikuukautena siirretyt päästöoikeudet päästöoikeuksien luovutuskuukautta edeltäneen kalenterikuukauden keskimääräisellä päästöoikeuksien markkinahinnalla, ja tuotot, jotka saadaan kertomalla käyttämättömät päästöoikeudet kyseisen kalenterivuoden keskimääräisellä päästöoikeuksien markkinahinnalla.

– –

(5) Päästöoikeusveron verokanta on 80 prosenttia 3 ja 4 momentissa tarkoitetulla tavalla lasketusta päästöoikeusveron perusteesta.

– –

(8) Vuodelta 2011 verovelvollinen suorittaa puolivuosittain 30.6. ja 31.12.2011 mennessä päästöoikeusveron ennakoita, joiden suuruus on puolet ennakoidusta verosta. Verovelvollinen laskee veroennakon määrän soveltamalla 5 momentissa tarkoitettua verokantaa määrään, joka on laskettu tuottona, joka on saatu kertomalla päästöoikeuksien keskimääräinen markkinahinta vuonna 2010 vuodeksi 2011 rekisteröidyillä päästöoikeuksilla, mistä on vähennetty vuonna 2010 tosiasiallisesti käytetyt päästöoikeudet ja erityissäännöksen mukaan lasketut säästetyt päästöoikeudet.

(9) Vuodelta 2012 verovelvollinen suorittaa puolivuosittain 30.6. ja 31.12.2012 mennessä päästöoikeusveroennakkoja, joiden suuruus on puolet verosta, joka on laskettu päästöoikeusveron osalta vuodelta 2011 jätetyssä veroilmoituksessa.

– –

(12) Slovakian tasavallan valtiovarainministeriö julkaisee päästöoikeuksien keskihinnat kultakin kalenterikuukaudelta ja -vuodelta verkkosivuillaan.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

9 Slovakian tasavalta sisällytti päästöoikeusveron oikeusjärjestykseensä 1.1.2011 alkaen. Kyseisen veron peruste oli joko siirrettyjen päästöoikeuksien eli verovelvollisen hyväksi luettujen ja sen sittemmin siirtämien päästöoikeuksien arvo tai käyttämättömien päästöoikeuksien eli päästöoikeuksien, joita ei palautettu kattamaan toteutuneita päästöjä, arvo. Sekä siirrettyjen että käyttämättömien päästöoikeuksien arvot määritettiin päästöoikeuksien keskimääräisen markkinahinnan perusteella. Vuosina 2011 ja 2012 veroa kannettiin 80 prosentin verokannan mukaan.

10 Mainittu vero maksettiin seuraavana vuonna, mutta kyseisen verovuoden aikana oli maksettava kaksi veroennakkoa, jotka laskettiin ennakoidun veron perusteella.

11 Kyseinen vero kumottiin 30.6.2012.

12 PPC Power vaati tietyistä verovelvollisista vastaavaa veroviranomaista vahvistamaan veroennakoiden määräksi 0 euroa verovuoden 2011 osalta. Vaatimuksensa perusteluissa pääasian kantaja esitti, että veroviranomaisella oli velvollisuus olla soveltamatta kansallista lainsäädäntöä, koska se oli ristiriidassa unionin oikeuden kanssa.

13 Tietyistä verovelvollisista vastaava veroviranomainen hylkäsi vaatimuksen ja vahvisti PPC Powerin vuoden 2011 ensimmäiseltä puoliskolta maksettavan veroennakon määräksi 300 000 euroa. PPC Power maksoi kyseiset ennakot mutta vaati niiden palautusta sillä perusteella, että veron kantaminen päästöoikeuksista on unionin oikeuden vastaista. Tietyistä verovelvollisista vastaava veroviranomainen hylkäsi palauttamista koskevan vaatimuksen.

14 Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Slovakian tasavallan verohallitus) hylkäsi pääasian kantajan muutoksenhaun, joka koski tietyistä verovelvollisista vastaavan veroviranomaisen hylkäyspäätöstä. Tietyistä verovelvollisista vastaava veroviranomainen velvoitti toisella päätöksellään PPC Powerin maksamaan vuoden 2011 toisen puoliskon osalta veroennakkoa 300 000 euroa.

15 Näin ollen pääasian kantaja nosti Krajský súd de Bratislavassa (Bratislavan alueellinen tuomioistuin, Slovakia) kaksi kannetta, joista yksi koskee Slovakian tasavallan verohallituksen päätöstä, jolla tämä hylkäsi kantajan vaatimuksen vuoden 2011 ensimmäiseltä puoliskolta maksettavan veroennakon palauttamisesta, ja toinen koskee tietyistä verovelvollisista vastaavan veroviranomaisen päätöstä, jolla tämä vahvisti vuoden 2011 toisen puoliskon osalta maksettavan veroennakon määrän.

16 Tässä tilanteessa Krajský súd de Bratislava päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – direktiivin 2003/87/EY – – tavoitteita ja periaatteita eli i) tavoitetta vähentää päästöjä teknologian kehityksen avulla (1 artikla sekä johdanto-osan 2 ja 20 perustelukappale), ii) tavoitetta suojella talouden kehitystä ja sisämarkkinoiden häiriöttömyyttä sekä kilpailun edellytyksiä (johdanto-osan 5 ja 7 perustelukappale), iii) tavoitetta huolehtia päästöjen vähentämisestä rahoituksellisesti ja taloudellisesti edullisella tavalla (1 artikla) ja taata oikeusvarmuuden periaatteen toteutuminen 3 artiklan f alakohdassa määriteltyjen toiminnanharjoittajien osalta siltä osin kuin toiminnanharjoittajilla on [direktiivin 2003/87] 9 artiklan nojalla oikeus luottaa kansallisen jakosuunnitelman pysyvyyteen vähintään 18 kuukauden ajan ennen kyseisen kauden alkamista (eli kauden 2008–2012 osalta vähintään 30.6.2006 lähtien), iv) vaatimusta, jonka mukaan päästöoikeudet on jaettava maksutta (10 artikla), v) [direktiivin 2003/87] 13 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden oikeutta siihen, että niille myönnetään korvaavat päästöoikeudet niiden hallussa olleille päästöoikeuksille, jotka jäsenvaltiot ovat mitätöineet [direktiivin 2003/87] 13 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion kansalliselle lainsäädännölle, jossa vahvistetaan direktiivin 3 artiklan f alakohdassa määritellyille toiminnanharjoittajille, jotka ovat verovelvollisia kyseisen jäsenvaltion alueella, velvollisuus maksaa erityinen vero, i) jonka oikeudellisena perustana on se, että vero kannetaan päästöoikeuksien hallinnoinnista (mikäli niitä ei ole käytetty eikä myyty), ilman että otettaisiin huomioon, saako hallinnoija tästä hyötyä, ii) jos tällaiset päästöoikeudet jaettiin tällaisille toiminnanharjoittajille sellaisen kansallisen jakosuunnitelman perusteella, jonka jäsenvaltio esitti Euroopan komissiolle kaudelta 2008–2012 direktiivin [2003/87] 9 artiklan nojalla (eli kyseisestä suunnitelmasta ilmoitettiin Euroopan komissiolle ja jäsenvaltioille direktiivin [2003/87] 9 artiklan 1 kohdan nojalla eikä Euroopan komissio hylännyt sitä direktiivin [2003/87] 9 artiklan 3 kohdan nojalla) ja jossa vahvistetaan direktiivin 2003/87 10 artiklan mukaisesti, että 100 prosenttia päästöoikeuksista jaetaan maksutta 1.1.2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi, iv) jos tämän veron verokanta on 80 prosenttia päästöoikeuksien veron perusteesta, joka on vahvistettu laskemalla yhteen tuotot, jotka saadaan kertomalla kunakin kalenterikuukautena luovutetut (myydyt) päästöoikeudet päästöoikeuksien luovutuskuukautta edeltäneen kalenterikuukauden keskimääräisellä päästöoikeuksien markkinahinnalla, ja tuotot, jotka saadaan kertomalla käyttämättömät päästöoikeudet kyseisen kalenterivuoden keskimääräisellä päästöoikeuksien markkinahinnalla, v) jos keskimääräiset markkinahinnat lasketaan yksinkertaisena aritmeettisena keskiarvona päivän aikana pörssissä suoritetun viimeisen kaupan hinnoista (eli vero ei riipu hinnasta, jolla päästöoikeudet on tosiasiallisesti myyty)?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko direktiiviä 2003/87 tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan maksutta jaettujen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien, jotka päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluva yritys on myynyt tai jotka ovat käyttämättömiä, arvosta kannetaan veroa 80 prosenttia.

18 Kuten direktiivin 2003/87 1 artiklasta ilmenee, kyseisellä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä näiden päästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.

19 Lisäksi direktiivin 2003/87 10 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on jaettava vähintään 90 prosenttia päästöoikeuksista maksutta 1.1.2008 alkavaksi viisivuotiskaudeksi.

20 Päästöoikeuksien jakaminen maksutta on siirtymätoimenpide, jolla pyritään välttämään yritysten kilpailukyvyn menettäminen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän perustamisen vuoksi (ks. vastaavasti tuomio 17.10.2013, Iberdrola ym., C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, 45 kohta).

21 Yksikään direktiivin 2003/87 säännös ei tosin rajoita nimenomaisesti jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa toimenpiteitä, joilla voidaan vaikuttaa päästöoikeuksien käytön taloudellisiin seurauksiin (ks. vastaavasti tuomio 17.10.2013, Iberdrola ym., C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, 28 kohta ja tuomio 26.2.2015, ŠKO-Energo, C-43/14, EU:C:2015:120, 19 kohta).

22 Unionin tuomioistuin on näin ollen katsonut, että jäsenvaltiot voivat lähtökohtaisesti määritellä tavan, jolla maksutta jaettujen päästöoikeuksien arvo vyörytetään kuluttajille (tuomio 17.10.2013, Iberdrola ym., C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, 29 kohta ja tuomio 26.2.2015, ŠKO-Energo, C-43/14, EU:C:2015:120, 20 kohta).

23 Tällaisten toimenpiteiden toteuttamisella ei kuitenkaan voida vaarantaa direktiivin 2003/87 tavoitteita (tuomio 17.10.2013, Iberdrola ym., C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, 30 kohta ja tuomio 26.2.2015, ŠKO-Energo, C-43/14, EU:C:2015:120, 21 kohta).

24 Tässä yhteydessä on korostettava, että direktiivi 2003/87 perustuu siihen, että yrityksiä kannustetaan oikeuksien taloudellisen arvon kautta vähentämään päästöjä, ja tätä varten on otettu käyttöön päästöoikeuksien kaupan järjestelmä, jotta tavoite kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti ja taloudellisesti saavutetaan. Yritykset voivat siten käyttää niille myönnettyjä päästöoikeuksia tai myydä kyseiset oikeudet sillä perusteella, mikä on niiden markkina-arvo tai millaisia voittoja ne voivat tällä tavoin saada (ks. vastaavasti tuomio 17.10.2013, Iberdrola ym., C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, 47, 49 ja 55 kohta).

25 Kyseisen järjestelmän asianmukainen toiminta edellyttää siten, ettei jäsenvaltion perimä maksu kyseisten päästöoikeuksien taloudellisesta arvosta johda siihen, että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeva kannustin pienentyy niin, että kannustin poistuu kokonaan (ks. vastaavasti tuomio 17.10.2013, Iberdrola ym., C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, 58 kohta).

26 Unionin tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista käy ilmi, että pääasiassa kyseessä oleva Slovakian vero kattaa 80 prosenttia maksutta jaettujen ja käyttämättömien tai myytyjen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien arvosta.

27 Kun päästöoikeuksien lähes koko taloudellinen arvo siten poistetaan, merkitsee kyseessä oleva vero sitä, että päästöoikeuksien kaupan järjestelmän perustana oleva kannustinjärjestelmä sivuutetaan, minkä seurauksena poistetaan myös kannustimet, joiden tarkoituksena on edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä. Kun yrityksiltä viedään 80 prosenttia päästöoikeuksien taloudellisesta arvosta, niiltä poistetaan lähes kaikki kannustimet investoida toimenpiteisiin, joilla ne voivat vähentää päästöjä ja siten saada voittoja käyttämättömien päästöoikeuksiensa myynnistä.

28 Näin ollen on todettava, että kyseisellä verolla neutralisoidaan direktiivin 2003/87 10 artiklassa säädetty kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien maksutonta jakamista koskeva periaate ja vaarannetaan kyseisen direktiivin tavoitteiden saavuttaminen.

29 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava, että direktiiviä 2003/87 on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan maksutta jaettujen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien, jotka päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluva yritys on myynyt tai jotka ovat käyttämättömiä, arvosta kannetaan veroa 80 prosenttia.

Oikeudenkäyntikulut

30 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/87/EY on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan maksutta jaettujen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien, jotka päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluva yritys on myynyt tai jotka ovat käyttämättömiä, arvosta kannetaan veroa 80 prosenttia.

Allekirjoitukset